

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljana in Gorica.

Črni oblaki se zbirajo nad nami in od daleč se čuje nevihto napovedujoči grom Dež. predsednik g. baron Hein je zahteval od mestnega magistrata Ljubljanskega, naj se mu nemudoma predloži zapisnik tiste seje občinskega sveta, v kateri se je bilo sklenilo, napraviti samoslovenske javne napise. Hujskanja raznih nemških listov zoper samoslovenske javne napise torej niso bila brez uspeha. Na prebivalstvo nemške narodnosti ta hujskanja sicer niso uplivala, pač pa na angela varuha kranjskih Nemcev, na našega deželnega predsednika. Ljubljanski Nemci so flegmatiki in se še ne menijo za vso stvar. Tisti silni vznemirjenosti, ki je po zatrdilu Švegljevega glasila mej njimi zavlada, še sledi ni. Naši Nemci vedo, da se jim v Ljubljani tako dobro godi, kakor si le morejo želeli, dosti bolje, nego jim po pravici gré. Jezikovna ravnopravnost se v uradih spoštuje, ponekod pa zavzema nemščina še vedno prvo mesto, dasi po krivici. Nemška vzgoja njihovih otrok jim je zajamčena. Na izbiri imajo nemških šol, ljudskih in srednjih, kratka, njihov položaj je tako ugoden, da jih smejo slovenske manjšine v nemških in italijanskih mestih zanižati. Zategadelj se tudi nič ne menijo za sklep občinskega sveta Ljubljanskega gledé javnih napisov. Le nekateri notorični kričači v kazini, ki se ne morejo utolažiti, da nimajo več prve besede v deželi, le ti rogovilijo v nebrzdani preširnosti in bi radi prouzročili kak boj. Gosp. deželni predsednik, ki je čudovito dovzeten za vsak nemški vzdihljaj, se je takoj zavzel za želje teh mož in jim hoče pomagati, tako vsaj sodimo, kajti drugega pomena ne more imeti njegov ukaz, naj se mu predloži zapisnik o rečeni seji občinskega sveta. Ne vemo, na kak način namerava dež. vlada preprečiti napravo samoslovenskih javnih napisov. O dobri volji, to storiti, ne dvomimo ni najmanj, a če pride tudi do boja — in občinski svet ne bo niti za las odnehal od svojih pravic — tako ne bo to borba mej narodno stranko in Ljubljanskimi Nemci, ampak to bo borba avtonomije občine branečega občinskega

zastopa in za njim stoječe narodne stranke zoper deželno vlado. O tem pa naj g. deželni predsednik nikar ne sanja, da se kdaj ukloni občinski svet njegovi volji v kolikor ni zakonita.

Rekli smo prej, da zavidajo slovenske manjšine v nemških in italijanskih mestih Ljubljanske Nemce za njih ugodni položaj. Kako opravičena je ta trditev, vidimo v Gorici. Tretjina Goriškega prebivalstva je slovenske narodnosti in vendar se postopa z Goriškimi Slovenci tako, kakor da jih ni, kakor da nimajo pravice do eksistence. Jezikovna ravnopravnost se ne spoštuje nikjer, niti pri državnih uradih niti na magistratu, šole so italijanske oziroma nemške in šele te dni je občinski zastop odbil prošnjo slovenskih roditeljev za slovenske šole, kar je glasilo koaliranih baronov z velikim veseljem naznanilo, dodavši porogljivo, da se je to zgodilo „aus Billigkeitsgründen!“ Da je taka šola nujno potrebna, kažejo najboljše „Slogini“ učni zavodi. In dasi je Gorica glavno mesto kronovine, v kateri sta skoro dve tretjini prebivalstva slovenske narodnosti, dasi je vsa okolica slovenska, vendar ga ni v celem mestu slovenskega javnega napisa. Postavili smo Gorico zategadelj v paralelo z Ljubljano, ker je vprašanje o Goriških ljudskih šolah sedaj aktuvelno. Tako kakor v Gorici pa se nam godi tudi v Trstu, v Celju, v Mariboru. Povsod nas sistematično ubijajo in nam ne dajo niti tega, kar nam gre po božjih in človeških postavah, še ljudskih šol ne! In vendar živimo tu kompaktno in nismo reven otočič v tujem morju, kakor naši Ljubljanski Nemci. Ko bi Slovenci v Gorici, v Trstu in drugod, kjer so v manjšini, imeli to, kar imajo Ljubljanski Nemci, bili bi povsem zadovoljni. Od nas se zahteva, naj mirno in ravnodušno gledamo, kako gineva naš narod drugod, doma pa, v središču vsega naroda, naj na umeten način vzdržujemo fikcijo, da mesto ni slovensko in dežela tudi ne. Naj se slovenskim manjšinam v raznih krajih da to, kar imajo Ljubljanski Nemci potrebnega, pa se bomo lahko porazumeli. Dokler pa vladajo v takih krajih, kjer so Slovenci v manjšini, take razmere, kakor v Gorici, pa bo zaman zahtevanje, naj bomo po nepotrebnem obzirni in prizanesljivi.

Gospodarska vprašanja.

Poslanec gosp. Fran Povše je v poslanski zbornici dne 16. maja t. l. govoril:

Visoka zbornica! Bodi mi dovoljeno, da govorim najprej o nekaterih specijelnih deželnokulturnih zadevah moje domovine, potem pa tudi nekoliko o agrarno socijalnih političkih razmerah sploh.

O deželnokulturnih potrebah moje domovine sem že dvakrat govoril, zato se hočem danes omejiti na najnujnejše zadeve. Preskrbljenje zdrave pitne vode v kraških krajih živčemu prebivalstvu je gotovo jako važno vprašanje, za čegar ugodno rešitev je tudi dežela pripravljena žrtvovati kar največ mogoče. Nujnost tega vprašanja se je pokazala v letih, ko je bila suša. Tedaj se je morala voda dovažati žejo trpečemu prebivalstvu več milj daleč, celo z železnico.

Vlada, oziroma g. poljedelski minister je v tem oziru že zavzel principijelno stališče, in sicer tej velevažni zadevi ugodno stališče, za kar mu bo dežela gotovo jako hvaležna.

Prosim torej najizdatnejše podpore tega podjetja, da dobi prebivalstvo tolikih okrajev vsaj zdravo vodo, katero je doslej tako zelo pogrešalo, kadar je nastala suša. Pridobitev zdrave pitne vode je tudi zategadelj želeli, da se prepreči epidemične bolezni, ki se javljajo prav pogostoma mej ljudmi in mej živalimi, tako v Beli Krajini, in ki nastanejo le vsled nedostajanja vode in vsled nezdrave pitne vode.

Kakor mnogi okraji vsled pomanjkanja vode mnogo trpe, tako imajo druge pokrajine silno trpeti vsled raznih vodâ, rek in potokov. Kdo ne pozna Ljubljanskega močvirja in njega zadev. Desetletja se razpravlja o osušenju barja in izdelali so se po svetovno slovečih tehnikah načrti za osušenje, za kar je bilo treba nad 20 tisoč gld. plačati. Sedaj se vrši vodopravna razprava ter se žal že tretje leto vrši, ne da bi bila dognana razprava celo od prve instance, in, kakor po gorkem dežju rastó gobe, tako se množé ugovori od strani prizadetih. Stvar se vrši, zato moram sedaj molčati, vsaj pride čas in dolžnost, da se bo o tej zadevi obširno govorilo tu v tej visoki zbornici, ker to so dolžni vsi po-

LISTEK.

Slovensko dijaštvo na Dunaji

1830.—1869. l.

(Dalje in konec.)

Dne 17. febr. 1862. leta so priredili posebno sijajen „slovanski ples“, katerega dohodek so namenili „slovanski čitalnici“. Zajedno so pa Slovenci mej seboj jeli nabirati darove za Vodnikov spomenik.

Ko so v poletji državni poslanci odhajali v domovino, je slov. dijaštvo poslalo deputacijo, ki se je 18. julija poklonila ljubljensmu dr. Tomanu.

V jeseni pa je obudil žilavi Davorin Jenko z nekaterimi drugimi slovanskimi rodoljubi „Slovensko pevsko društvo“, ki slovi še dan današnji: 15. novembra so se zbrali Dunajski slovanski pevci k osnovalnemu shodu, 13. decembra pa so že priredili prvo besedo v dvorani „Dianabad“.

Pet dni pozneje so Slovenci sami priredili „besedo“ na čast dr. Tomanu in poslali ob istem deputacijo črnogorskemu junaku vojvodi Mirku Petroviću, ki je one dni bival na Dunaji. Veselica na Silvestrov večer je zaključila to izredno živahno leto.

V prihodnjem letu 1863. niso nastopili Slovenci nikdar sami, pač pa so priredili s „Slovanskim pevskim društvom“ dve besedi 6. in 25. marca pri „Sperlu“.

Književno delovanje je tudi nekoliko zastalo, vendar je slovensko dijaštvo v obče napredovalo bolj in bolj. Leta 1864. so obhajali Dunajski Slovenci prvič Prešernov god z večjo slavnostjo in od onih dni semkaj je ostala ta slavnost tradicionalna. Tudi Vodnika so jeli slaviti 5. febr. tega leta s slavnostnim večerom, kakeršne so preje redno prirejali sosebno goriški velikošolci. 9. febr. l. 1865. pa je priredila mladina slovenska v dvorani „Dianabad“ sijajno Vodnikovo besedo, pri kateri je sodelovalo tudi „Slov. pevsko društvo“. Druzega očitnejšega pojava na vnanje pa niti tedaj, niti bodočega leta ni bilo. Pač so se zbrali naši mladi rojaki 4. marca l. 1866. in ustanovili „Slovensko literarno društvo“ za se in „Pobratimstvo Slavija“ v zabavne namene za vse slovensko dijaštvo, a ta združenja so preživela komaj svoj porod. Morilna sapa, ki je vladala od sistovanja ustave leta 1865. do 20. aprila leta 1867., ko se je uvedel zopet državni zbor, je imela ob tem seveda tudi svoj delež.

Vendar se je prijateljska družnost in narodna zavest še vedno gojila v manjših krogih, kakeršni so bili pač slovenska omizja „Stella matutina“, „Triglav“, „Naprej“ in „Collegium nocturnum-matutinum“ v onih letih.

Usodno leto 1866 je vedlo mnogo slovenskih dijakov v boj. Res se je smel po cesarskem ukazu z dne 19. oktobra l. 1860. vsak dijak še z dobrim kolokvijskim spričevalom oprostiti vojaščine; a kdo je imel v sili, ko je vojska nastala? Bitka kraljevogradska je uničila to zadnje dijaško pravo: obča vojaška dolžnost ni poznala izjeme, tudi dijak je moral odslej v vojsko. Marsikoga je zadela kroglja, marsikdo je ohromel in bolan prišel v domovino, drugi pa so se znašli zopet na Dunaji in se mnogobrojno sbajali zopet v veseli družbi.

Na takem shodu so sklenili 12. januarja leta 1867. soglasno zaupnico dež. poslancema štajerskih Slovencev dr. Razlagu in Hermanu.

Malo po tem, 16. februarja se je dvignil prvič večji prepir v „Akad. Lesehalle“ mej Nemci in Slovani, ko so poslednji poslali Ungerju svojo deputacijo, sestoječo iz Zelenika, Gregoriča, Kleina, Kreysa in Kršnjavega, ki je označila temu velmožu — nasproti izjavi „Akad. Lesehalle“, ki mu je bila poslala

slanci naši dotičnemu prebivalstvu barja, katero že desetletja čaka na to prevažno rešilno kulturno delo, in za kar je že tudi imelo donášati mnogo denarnih žrtev. Vsekako pa bodo še pretekla nekatera leta, da se v vseh instancah dožene vodopravna zadeva ter da postane celi načrt izvršljiv. Zaradi teh le prebriskih odnošajev moram razvideti, da bo državni melioracijski zaklad še leta moral služiti za druge namene.

Da pa moja ožja domovina, dežela kranjska, postane deležna tega zboljševalnega zaklada, iz katerega je doslej zelo malo dobila, (prav res!) in ker je ta zaklad le začasen, za dobo 10 let veljaven, želim, da se g. kmetijski minister odloči za pospešitev drugih vodnih zagradb in uravnav in poleg osušenja Ljubljanskega barja je gotovo uravnava vodâ v vipavski dolini najnujnejša zadeva. Zato apelujem na g. kmetijskega ministra, da vender privede to zadevo do izvršbe. Že desetletja vrše se obravnave in ni zasedanja deželnega zbora, da ne bi se vršile debate o uravnavi vipavskih vodâ. Deset celih let vršile so se obravnave mej deželo in državo o prvotnem uravnavnem načrtu in tako je prišlo, da so pred 10 leti izvršeni načrti povsem zastareli, vsaj to mi čuda, ker take hudournikom jednake vode v teku toliko let tako različne razmere prouzročujejo, da je pač vsako tako delo zastarelo.

Sedaj so novi načrti izdelani in opozarjam g. kmetijskega ministra, da naglo odgovori na predloge deželnega odbora ter da se konečno vender jedenkrat prične s tem toli potrebnim uravnavnim delom. Ker se je o tej zadevi že večkrat v tej zbornici govorilo in je gosp. poslanec tega okraja ponovljeno že razpravljaj in stvarno dokazoval potrebo in nujnost te uravnave, opustim meritorno vso zadevo, le toliko poudarjam, da so ondodni odnošaji taki, da silijo na odločitev. Dolgo vrsto let pustošijo razne bolezni trto, kakor trtni plesnjivec, oidium in peronospora, in vsled tega so ondodni kmetovalci zelo osiromašili. Toda vsej bedi pridružila se je trtna uš, kateri je skoro polovica vinogradov zapadla. Vipavska dolina je močno obljudena in za to veliko število prebivalcev primanjkuje dovolj plodnega polja, katero pa kot poslednja opora tudi ne daje ubogemu ljudstvu pravega užitka, ker vode v ondodni dolini ne le preplavljajo njive in travnike, ampak jih zasipljejo na debelo z gruščem in kamenjem, katero donášajo seboj iz gorovja.

Nekdaj imenovali so vipavsko dolino raj kranjske vojvodine, sedaj je dolina bede, katero uničujejo poleg trtnih boleznij in filoksere ondodne vode in hudourniki.

Neumorno, z občudovanja vredno vztrajnostjo trudi se vipavski trtorejec z novim zasajenjem po trtni uši uničenih vinogradov in da v tem trdem boju vztraja, omogočuje le njegova izredna brezmejna ljubezen do doma in drage nam rodne zemlje. Da bi vender država zavedala se dolžnosti svoje ter storila to, da lepo vipavsko polje postane to, kar je nekdanj bilo, kras naše dežele, v katerem se trudi jako vztrajen in marljiv kmetovalec iz zemlje priboriti zlahtnih sadov.

(Dalje prih.)

velikonemško udanostno izjavo — svoje slovansko stališče in se mu zajedno v tem smislu poklonila. Ker sta bila mej člani deputacije tudi dva odbornika, pozvalo jih je društvo na odgovor. Zato pa je izstopilo več stotin Slovanov in hotelo prestopiti v „Slov. Besedo“. Gregorič je bil ondaj glasnik slovanskega dijaštva.

19. marca so slavili jugoslovanski dijaci imendan slavnega Strossmayerja, 14. maja pa so priredili vsi slovanski dijaki „besedo“ na čast potnikom na narodopisno razstavo v Moskvo.

Razpor z „Akad. Lesehalle“ se je bil mej tem v velikih počitnicah poravnal, in v jeseni l. 1867. nahajamo zopet Slovane v nji.

V teh dneh se je seznanil Stritar, ki se je bil vrnil iz daljših popotovanj, z Jurčičem, ki je bil leto dni prej s Fr. Celestinom in Fr. Marnom izdal almanah „Slovenska Vila“ in si s tem zaslužil v osmi šoli Surin karcera. Stritar, ki se je vsikdar rad družil z mladino in je odslej stalno bival na Dunaji, je kmalu zbral krog sebe večji krog mladih književnikov in Jurčič, Levec, Ogrinec pa drugi so se zbirali tedaj že redno vsako nedeljo in vsak praznik v Kornhuberjevi kavarni pred Elizabetinim mostom in

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. junija.

Klerikalizem v Čehih.

Tudi Čehi so postali deležni klerikalizma, ki je zasnovan na principu internacionalizma in zoper kateri se imamo Slovenci tako trdo boriti. Prvi uspeh češkega klerikalizma, ki se ne bori zoper narodove nasprotnike, nego zoper Mladočehe in konservativne Staročehe, bo katoliški shod, ki se ima dné 30. junija in dné 1. julija vršiti v Brnu. O tem, kako se obnese ta shod, nečemo govoriti, niti o njegovih eventualnih posledicah. Konstatujemo le dvoje: 1.) Mnogo čeških duhovnikov je odklonilo udeležbo, ker nečejo razdirati narodove organizacije; 2.) Staročeska stranka na Moravi je izjavila, da je za nje člane udeležba pri shodu privatna stvar, da pa sklepi katoliškega shoda ne bodo nič uplivali na narodno stranko.

Koalicijska vlada in protisemitje.

Židje so z vlado kaj nezadovoljni, zlasti odkar je na interpelacijo zaradi Dunajskega župnika Deckerta tako negativno odgovorila. Koaliciji služeči židovski listi so ves čas na vlado pritiskali, naj začne protisemite preganjati in prav sedaj pišejo tako, kakor da so že dosegli ta svoj namen. Ministerski predsednik je te dni vzprejel deputacijo katoliškega učiteljskega društva in pri tej priliki izrekel željo, naj bi se društveniki ne poganjali za politične in protisemitske zadeve. To po našem mnenju še nikakor ne svedoči, da bo vlada odselej odločneje postopala zoper protisemite, to so prav nedolžne besede, izrečene na nepravo adresi. Vlada niti ne more in ne sme nič storiti zoper protisemite, ker bi s tem dasi neposredno zadela — Hohenwarta.

Preganjanje Slovakov.

Madjarski šovinizem slavi nov triumf. Evangelistični sinod je sklenil novo razdelitev prednastavskih evangelijskih cerkvenih distriktov, in sicer tako razdelitev, da bodo odslej Slovaki povsod v manjšini. Protest Slovakov, sklicujočih se na zakonito zajamčeno avtonomijo cerkvenih občin, senjoratorov in distriktov, se ni uvaževal. Evangelistična sinoda je z lahkim srcem sklenila kršiti zakon, da zadosti madjarskemu šovinizmu, dobro vedoč, kako zelo ustreže s tem vladi. Slovaška manjšina je z ozirom na ta definitiven sklep odložila mandate in s posebnim oklicem pojasnila postopanje svoje in preganjanja, katerim so izpostavljeni Slovaki. — Čudno, da Dunajskim krogom, ki se tako srdito boré zoper civilni zakon, ne pride nikdar na misel, potegniti se za tlačene Slovake in Rumune. Ali jim je počenjanje Madjarov morda všeč?

Vnanje države.

Rusija in Koburžan.

„Svēt“, jako ugleden ruski list, razpravlja obširno o najnovejših dogodbah v Bolgarski. Zadoljen je, da se je končno odstranil Stambulov, poudarja pa, da se Rusija s tem ne more zadovoljiti in da zaradi tega še nikakor ne misli priznati Koburžana legitimnim knezom. Rusija nima nič zoper osebo Koburžanovo, pač pa obsoja način, na kateri se je zvršila volitev kneza. Volitev se je vršila v nesoglasju s veljavnimi mejnarodnimi pogodbami in je razžaljenje za velesile, zlasti za Rusijo. Koburžan se more rešiti iz tega položaja le na ta način, da se odpove kroni, potem pa zopet nastopi kot kandidat. Ako bi ga narod volil, bi Rusija gotovo ne ugovarjala.

Pretkani Crispi.

Kakor znano, je Crispi obljubil parlamentu, da sestavi komisijo višjih vojaških zapovednikov, kateri bi imeli določiti, kako bi se mogli zmanjšati troški za vojsko. Že sedaj se vidi, da je bil to le

vrhu tega še večkrat ob nedeljah zvečer v Stritarjevem stanovanju, kjer so „pekli krompir, jedli avinjino in sir, pili pivo — seveda na Stritarjev račun! — in poleg tega imeli literarne pogovore. Jurčič se je shajal tudi mej tednom s Stritarjem, Celestin, Kos, Levec in Simonetti so bili le ob nedeljah pri njem. — Tako v ožjem krogu! A tudi širši krogi slovanski so se jeli v tem času gibati. Nesrečni dualizem je poglaval v tem na vseučilišči svoje korenike. Nemški dijaki so jeli izzivati Slovane in celo iz profesorskih krogov se je čulo, da treba pokazati, češ, da ima vseučilišče nemški značaj, in treba vsekako odstaviti Slovane iz odbora dotlej skupne „Akad. Lesehalle“. Slednji so se potezali za svoja prava, no vsemogočnost nasprotnikov jih je prisilila do izstopa. Nemci in Madjari so bili sedaj „inter se“, Slovani so pa hvalili 15. december 1867. l., ki jim je dal pravo, ustanavljati društva.

Opomba uredništva: Zgodovino tretje „Slovenije“ smo že priobčili, ko se je pred nekaj tedni slavila petindvajsetletnica „Slovenije“. Zato zaključimo z današnjim listkom zanimljivi izvod iz „Spomenice“, na katero opozarjamo čitatelje.

manever. Crispi je poklical v to komisijo nekatere generale, ki so vsi odločni nasprotniki zahtevi, naj se zmanjša vojska, ni pa poklical nijednega tistih, ki sodijo, da bi se izhajalo z manjšo vojsko. Ta komisija se snide jutri, a vlada jej je naročila, da se ima baviti s vprašanjem, kako bi se dalo pri vojski kaj prištediti, ne da bi se vojska zmanjšala. Stvar ostane torej povsem brez pomena.

Dopisi.

Iz Gorice, 15. junija. (Agitacija proti „Narodu“. — „Slovenčevi“ dopisniki. — Boj za slovenske šole.) „Slov. Narod“ se na Goriškem pridno čita, dasi ga znani gospodje, ki se uklanjajo povelju iz Goriškega semenišča, na vso moč preganjajo. Vspeh dosejajo pa ravno nasproten. V zadnjem času je neki dekan v okolici dal domačemu društvu ukaz, da mora opustiti „Narod“, sicer ne bo pustil svojemu kapelanu sodelovati. Odborniki so se udali, a neradi; čitajo „Narod“ pa venderle, in še bolj pridno. — Ali dasi je društvo ugodilo dekanu, vender ni prišel k veselici, katero je vodil požrtvovalni g. kapelan in dasi so došli še mnogo veljavniši gospodje od njega. To je društvenikom odprlo oči, da nasprotstvo do društva je večje, nego jedino le zaradi tega, ako „Narod“ leži na mizi. — „Narodu“ očitajo, da je nekdanj marsikaj pogrešil, tega pa ne vidijo, kakó „Slovenec“ greši vsak dan. Sicer pa pri nas čedalje bolj prodira prepričanje, da je mnogo gnilega tam za „Slovenčevimi“ kulisami, dasi se zopet priznava, da so tam tudi nekatere izborne, vrle moči, ki tamkaj tlako delajo proti svojemu srcu in prepričanju. Zlasti pa dražijo vse narodne kroge „Slovenčevi“ dopisi znanega „stalnega dopisnika“ iz Goriškega semenišča. Ta si je postavil nalogo, pri vsaki možni in nemožni priliki povzdiguovati viteza Tonklija, češ, če se on vzdrži, bomo tudi mi varni za njegovim hrbtom. Vsi dopisi, ki povzdigujejo Tonklija, so ob enem naperjeni proti dr. Gregorčiču. — Ali ne, kako ljubeznivi kolegi so ti gospodje v semenišču nasproti profesorju bogoslovja; teptajo svojega sobrata in se tepejo za advokata dvomljive slave! — Tudi otvorjenje furlanske železnice je „Slovenčev“ dopisnik porabil za hvalospev vitezu Tonkliju. „Slovenec“ od torka je namreč prinesel poročilo, da vitez Tonkli je toplo priporočal trgovinskemu ministru vipavsko in soško železnico, na kar je ta takoj ukazal sekcijakima načelnikoma Witteku in Wurmbu, naj si ogledata Vipavsko dolino. — Kako predrzni so ti ljudje. Poslanci grof Alfred in Franc Coronini ter dr. Gregorčič so že na Dunaji delali na to, da bi si gospodje ogledali Vipavsko dolino; dalje so se ti gospodje in z njimi dr. Rojic že dva dni pred otvorjenjem dogovorili, kako hočejo postopati, da gospodje pridejo pogledat Vipavsko dolino. Gospodje so govorili z ministrom in obema načelnikoma pred Tonkljem in že takrat so vse potrebno dognali. Vitez Tonkli je še vedno košato sedel za polno mizo, ko so trije poslanci dr. Gregorčič, grof Alfred Coronini in dr. Rojic šli na delo, da se je ljudstvo dostojno pripravilo na dohod visokih gostov. Obhod merjene železniške črte se je vršil v popolno zadovoljnost visokih gospodov, a vitez Tonkli ni imel o tem najbrže niti slutnje. Gospodje Franc in Alfred Coronini ter dr. Gregorčič (dr. Rojic je bil zadržan) so bili v spremstvu te gospode, a kje je bil dr. Tonkli? — Zdaj pa hočejo natvezniti „Slovenčevim“ bralcem, da beseda viteza Tonklija je pomagala, ako Vipavci dobé železnico! Taki so ti semeniški gospodje! — Mestni zastop Goriški je odklonil zahtevo slovenskih ljudskih šol. To smo pričakovali in veselimo se, da so vender jedenkrat rekli svoj: „ne!“ — ker i do tega jih je bilo težko pripraviti. — Deželni šolski svet se bo bavil s to zadevo v prihodnji seji. Ni dvoma, da jo ugodno reši. Lahki bodo seveda zopet ugovarjali in tako se cela reč zavleče zopet za jedno leto. Tako se nam godi! Alfa.

Domače stvari.

— („Narodni dom“.) Piše se nam: Občni zbor „Narodnega doma“ je dne 16. t. m. sklenil, da je nameravano slavnost polaganja temeljnega kamna opustiti in otvoritev „Narodnega doma“ prihodnje leto tem slovesnejše praznovati. Z ozirom na to, da zgradba poslopja vidno in naglo napreduje, omejena slavnost ne bi imela namreč več pravega pomena. Dalje je pa tudi pomisliti, da se je ravnokar vršila narodna slavnost Šišenske čitalnice in da se bo prav v kratkem vršila še večja narodna slavnost „Slavčeve desetletnice“. Pri prvi so sodelovala na-

rodna društva, na kojih sodelovanje bi bilo tudi pri polaganju temeljnega kamna misliti. Za drugo so pa tudi že tukajšnja in vnanja narodna društva obljubila ali korporativno ali vsaj mnogobrojno udeležbo. Slavnost polaganja temeljnega kamna bi se torej kot tretja poleg omenjenih ne mogla vršiti na oni široki podlagi, kakor sta jo imela v mislih upravni odbor in pa občni zbor „Narodnega doma“.

— (Osobne vesti.) Okrajni zdravnik v Logatci, g. dr. Stanislav Sterger, je imenovan okrajnim zdravnikom prve vrste in pride v Ljubljano. — Rednim profesorjem matematike na vseučiliščih v Gradci je imenovan dr. Viktor Dantscher vitez Kollesberg.

— (Priznanje.) Deželna vlada v Ljubljani je izrekla svoje priznanje s pismeno zahvalo gg. c. kr. okr. zdravniku dr. Franu Zupancu in mestnemu fiziku dr. Ivanu Kopřivi za prostovoljno izvršitev strežniških tečajev in za požrtvovalno in strokovnjsko delovanje; dalje mestnemu magistratu za dobrohotno podporo in magistratnemu koncipistu in poveljniku tukajšnjega veteranskega kora gosp. Juriju Mihaliću za pospeševanje podjetja. Poslednji je ob enem bil naprošen, da prijavi priznanje članom veteranskega kora za obilno udeležbo in za živo zanimanje za omenjene tečaje.

— (Šentjakobsko-Trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) preločila je svojo, dne 8. julija letos nameravano veselico na 16. septembra t. l., to pa zaradi „Slavčeve“ desetletnice. Za dne 5. julija ob 6. uri zjutraj na Rožniku napovedana sveta maša na sv. Cirila in Metoda čast se bode vsekako služila, katere se bode izvestno v mnogobrojnem številu udeležilo čestito Ljubljansko občinstvo, ter čestilci slovenskih blagovestnikov in osobito prijatelji sv. Cirila in Metoda družbe.

— (Slovensko planinsko društvo) napravi povodom slovesne otvoritve prve slovenske planinske kočice na Črni Prsti dne 14. in 15. julija t. l. izlet v Bohinjsko Bistrico in na Črno Prst. Slavnost narodna društva blagovolé naj se na to ozirati pri določitvi društvenih zabav in izletov.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) priredi dne 24. t. m. skupni društveni izlet v Grosuplje. Odhod točno ob 2. uri popoldne iz društvene dvorane.

— (Iz Idrije) se poroča, da se tamošnji rodoljubi posvetujejo o tem, kako bi mestu priborili na mestne ali državne stroške nižjo gimnazijo. Res je, da bi kaka višja šola bila prav koristna za Idrijo, kajti navadna ljudska šola nikakor ne zadostuje. Vender so nekateri te misli, da bi meščanska šola z obrtno-rudniškim značajem ali pa nižja rudarska šola ali nižja realna utegnila bolj ugajati Idrijskim razmeram, nego pa gimnazija.

— („Zagorski Sokol“) priredi v nedeljo, dne 24. junija 1894. leta v prostorih gosp. Medveda veselico. Vzpored: I. Igri: („Sam ne ve, kaj hoče.“ „Berite Novice!“) II. Petje. Mej posameznimi točkami svira „Sokolska godba“. Vstopnina za osebo 30 kr., za družino 50 kr. Začetek ob 5. uri popoldne.

— (Savski brod) mej Zidanim mostom in Podkrajem bode obstajal še do otvoritve novega mostu pri Radečah. Deželna vlada je podaljšala Ignaciju Wetzu l. 1892. podeljeno dovoljenje še do omenjenega časa. Pri nizki vodi se plačuje po 2 kr. za osebo, pri višji vodi pa po 5 kr.

— (Strežniški tečaji.) V Ilirski Bistrici je bil nedavno strežniški tečaj za postrežbo bolnikov za slučaj kolere. Poučeval je okrožni zdravnik gosp. dr. Perišič. Tečaja se je udeležilo 18 moških in 1 ženska. — V Brežicah je bil enak tečaj. Poučeval je tamošnji bolniški zdravnik.

— (Potrjena izvolitev.) Cesar je potrdil izvolitev gosp. Gustava Stiegerja Celjskim županom.

— (Potrjen zakon.) Načrt zakona glede spremembe občinskega statuta za mesto Rovinj, kakor ga je sklenil deželni zbor isterski, je dobil najvišje potrjenje.

— (Kongres za promet tujcev,) ki je bil odložen za negotov čas, bode dne 1. septembra v Gradcu. Odbor je sklenil, da prosi trgovinsko ministerstvo za primerno podporo.

— (Akad. društvo „Slovenija.“) Odbor akad. društva „Slovenija“ se je konstituiral tako-le: Predsednik: stud. phil. Josip Zilihi; podpredsednik: stud. iur. Rud. Gruntar; tajnik: stud. phil. Janko

Mulatek; blagajnik: stud. iur. Fran Muhič; knjižničar: stud. iur. Fran Pompe; arhivar: stud. med. Ivan Milavec; gospodar: stud. vet. Josip Stegu; namestnika: stud. iur. Alojzij Bizjak; stud. vet. Edmund Engelmann.

— (Plovitbeni prekop z Duzaja do Trsta.) Trgovinsko ministerstvo je vpok. ruskemu dvornemu svetniku Uno pl. Beuningenu na Dunaju dovolilo, da sme izvrševati tehniška pripravljala dela za plovitbeni prekop, ki bi vezal Dunaj s Trstom in vodil preko Bruka ob M., Gradca, Spodnjega Dravograda, Trbovelj in Ljubljane. Dovoljenje velja za jedno leto.

— (Znižanje tarifov za prevažanje živinske soli.) Trgovinski minister je odposlal upravi cesar Ferdinandove severne železnice kot upravitelji konference železniških ravnateljev odlok o zadevi prevažanja živinske soli. Državni železniški svet je namreč v svoji zadaji seji pritrdil predlogu, naj bi trgovinsko ministerstvo posredovalo pri državnih in zasobnih železnicah, da bi se živinska sol prevažala po jednotnem tarifu tudi tedaj, če se je pošlje manj nego 5000 kilogramov skup. Iz narodno-gospodarskih ozirov bi bilo to želeto, temveč, ker se že pri družih tvarinah n. pr. pri žitu, moki i. t. d. dovoljujejo take olajšave. Uprava severne železnice se naprosi torej, da v tem zmislu ravna in da upliva tudi na zasobne železnice.

— (Umrli je) v Zagrebu v 38. letu svoje dobe hrvatski pesnik Štefan Kuten, ki je posebno v „Vencu“ prijavil mnogo svojih poezij. Bodi mu časten spomin!

— („Matica Hrvatska“) v Zagrebu je imela svoj redni občni zbor v nedeljo zjutraj ob obilni udeležbi članov. Predsednik gospod prof. T. Smitičklas se je v svojem govoru posebno spominjal umrlega pisatelja dr. Iv. Broza ter izrekel željo, da bi se mladi naraščaj poprijel resno dela, katerega je obilo v narodnih zavodih, ki so se osmovali poslednjih 25 let. Tajnik g. Iv. Kostrenčić je potem prečital svoje poročilo. V minulemu letu je izdala Matica 11 knjig, namreč 8 za člane in 3 v zalogi; za tekoče leto dobé člani 9 knjig, v zalogi Maticе pa izidejo še nekatere druge knjige. Za izdajo narodnih pesmi je odbor izbral kot naslednika pokojnega dr. Broza gosp. Štef. Bosanca, gimn. učitelja v Zagrebu. Članov je bilo 10.006, pomnožilo se je torej število v minulemu letu za 889. Dohodkov je imela Matica 35.372 gld. 4 novč., za književna izdavanja se je potrosilo 28.284 gld. 41 nov. Imovina Maticе znaša razun hiše, ki je vredna 90.000 gld., še 25.653 gld. 55 novč. Zaklad Maticе za podporo hrvatskih književnikov, ki se je ustanovil pred dvema letoma, je narasel na 3.803 gld. 11 novč. Matica oskrbuje tudi razne druge zaklade, ki znašajo nad 30.000 gld. Skupna glavnica Maticе in oskrbovanih fondov je iznašala koncem minulega leta poleg hiše, cenjene na 90.000 gld. v novcih in vrednostnih listih 61.649 gld. 58 novč. Sklenilo se je, da se ustanovi neka posebna Maticna prometna glavnica, s katero se bodo pokrivali tekoči stroški. Konečno so se vršile nekatere dopolnilne volitve v odbor in je bil voljen v književni odsek za podpredsednika g. J. E. Tomić, za odbornike gg. Lj. Babić (Š. Gjalaki) in prof. dr. Musić, v gospodarski odsek pa gg. Gj. Deželić in dr. A. Harambašić.

— (Posnemanja vredno.) Zagrebški magistrat je zaukazal, da vsi posestniki hotelov, gostilnic, pivarn in kavarn itd. v poletnem času postavijo na ulico posode s svežo vodo, ki naj se večkrat mej dnevom menja. Tako se zabrani grozna bolezen stekline mej psi, ki večinoma nastane valed tega, da živali ne morejo dobiti dobre pitne vode.

— (Razpisane službe.) Na vladniški šoli Ljubljanskega učiteljišča je izpraznjeno učiteljsko mesto s sistemizovanimi dohodki. Prošnje z dokazi sposobnosti in popolnega znanja nemškega in slovenskega jezika je poslati do dne 10. julija deželnemu šolskemu svetu v Ljubljani po predpisanem službenem potu. — Pri deželnem sodišči v Gradci, eventuelno pri okr. sodiščih v Hartbergu ali v Radgoni s službovanjem pri dež. sodišči v Gradci, je razpisano mesto kancelista v XI. čin. razredu. Prošnje do dne 28. julija pri predsedstvu dež. sodišča v Gradci.

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Za obsojene Rumune.) Po vsem Rumunskem se nabirajo domeski, da se izplačajo troški pravde o memorandumu. List „Independence Roumaine“ v Bukureštu je dozdej nabral nad 12.000 frankov. Železniški uradniki so nabrali mej saboj do zdaj 20.000 frankov. Nabrale se bodo torej ogromne vsote.

* (Romantična dogodba.) V vas Bezů na Ogerskem se je nedavno vrnilo več izseljencev iz Amerike. Mej njimi je bil tudi mladi mož Zador, ki je prinesel saboj mnogo novcev. Najlepše dekle iz vasi, za katero so se zaman trudili vaški mladenci, se je zaljubilo v brdkega ogerskega Američana. Določil se je dan poroke, kar zbolji ženin. Mej boleznijo ga je požrtvovalno stregla nevesta. Ko je ozdravel, določila se je v drugi poroki. Predno pa je začel župnik v cerkvi, kjer so bili zbrani vsi svatje, cerkveno opravilo, odšel je ženin in ni ga bilo več nazaj. Svatje so se razšli in nevesta se je vsa obupana vrnila domov. Tam je našla pismo, v katerem jo Zador prosi odpuščenja, češ, da ni mogel drugače ravnati — ker je oženjen in je ženo ostavil v Kaliforniji. Ko je videl, da ga dekle res ljubi, spekla ga je vest, to je bilo uzrok njegovi boleznijo in da je zopet odšel po svetu. Za odškodnino je poslal dekletu znatno vsoto novcev, proseč jo, da se ne omoži pred letom dnij.

* (Kuga v Hongkongu.) Na Kitajskem razsaja že dlje časa kuga. Od početka minulega meseca, ko se je prvič pojavila je umrlo že blizu 2000 ljudi. Zdej bolezen že pojemlje.

Brzjavke.

Dunaj 20. junija. Naučno ministerstvo je izdalo principijelno velevažno naredbo glede učnega jezika na nemških vseučiliščih. Pred kratkim je prof. Antonio Jove nastopil mesto lektorja italijanske literature na Graškem vseučilišču. Ker je jel predavati v italijanskem jeziku, je akad. senat proti temu protestoval, češ, da mora predavati v nemškem jeziku, in se skliceval na statute filozofične fakultete in na nemški značaj Graškega vseučilišča. Minister Madeyski je določil, da sme Jove predavati v italijanskem jeziku, kar je cesar, ko je bil Jove pri njem v avdienci, izrecno odobril. S tem je ustvarjen precedens, katerega ni izgubiti iz vida.

Budimpešta 20. junija. Položaj se zmata jako resnim. Vladna stranka računa sicer na zmago v magnatski zbornici, ali upanja ima čedalje manj. Dvornih dostojanstvenikov še ni, pač pa je prišlo že več magnatov, ki se prvega glasovanja niso udeležili in ki so vsi pristaši opozicije. Nekateri so prišli nalašč iz Nice.

Beligrad 20. junija. Kralj Aleksander odpotuje v soboto zjutraj zajedno z Milanom v Niš, kjer ostane Milan, dočim se odpelje kralj še tisti dan ter pride v torek v Carigrad. Kralj bo v Carigradu gost turškega sultana. Tudi za poslanika v Parizu imenovani Garašanin odpotuje v soboto in sicer naravnost v Biarritz h kraljici Nataliji, da posreduje mej njo in kraljem. Natalija obsoja namreč drž. prevrat in je s posebnim pismom opozorila kralja, naj ne dovoli, da bi se Milan nastanil v Belem gradu, a ker kralj ni slušal njenega sveta, je nehala z njim občeovati.

Bruselj 20. junija. Policija je dognala, da so eksplozijo v Rue Royale prouzročili iz Londona došli anarhisti.

Narodno-gospodarske stvari.

— Letina. Kakor posnamemo uradnemu poročilu c. kr. poljedelskega ministerstva, opravičuje stanje setev v naši državni polovici še vedno upanje na precej dobro letino. Vled obilnega dežja razvile so se žitne bilke tako, da je rž v nekaterih krajih celo po 2 metra visoka; klasje je precej polno in razvoj zruja večjim delom prav ugoden. V nekaterih krajih je dolgotrajen dež seveda tudi že precej škodo napravil, ker je žito vled preobilne moče začelo rumeneti in ker plevel prebujno raste. Vled neviht se je žito v nekaterih krajih poleglo, ter začelo klasje rjaveti. Neugodnejše uplivalo je deževno vreme na koruzo, ki je večjim delom redka in pogosto že orumenela. Prav dobro pa kaže sočivje, pri katerem utegnejo le ogrci nekoliko škode napraviti. Krompir kaže precej lepo, vendar je v mnogih krajih seme zgnilo, predno je začelo kaliti. V severnih pokrajinah mu je tudi mraz nekoliko škodoval, v Istriji pa se je tudi že prikazala peronospora infestans. Repa in zelje uspevata prav dobro, le ogrci in polži škodujejo posebno zelja precej. Travniki in deteljišča obnesla so se letos izredno dobro in posebno na Kranjskem in Koro-

škem že dolgo let ni bilo tako izdatne košnje kakor letos; tudi planinski pašniki so letos prej kakor druga leta ozeleneli. Neugodna poročila pa prihajajo v tem oziru iz Galicije in Bukovine, kjer je pomladanska suša trajala še celi mesec maj, ter bode valed tega krme primanjkovalo. Vinska trta obeča dobro letino, le iz Štajerskega prihajajo pritožbe, da so jagode na pecljih prav redke in da vinorejci vsaj kvantitativno nimajo pričakovati dobre trgatve. Glede sadja pa je letošnje pomladansko deževje kaj neugodno uplivalo, ker se je zarodek večjim delom obletel; razven tega pa so tudi razni mrčesi cvetju precej škodovali. Le češnje in hruške so se precej dobro obrodile.

Poslano.*)

Slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“
v Ljubljani.

Očita se mi, „da pošiljam zopet dopise v „Slovenski Narod“ o nemirnih razmerah v Zagorju in da s temi dopisi še večji nemir provzročujem“. Da zastavim dotičnim besedam zapah, prosim: Slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“ blagoveli priobčiti nastopno izjavo:

O Zagorskih razmerah nisem pisal nobenemu listu, torej tudi v „Slovenski Narod“ ne. Povdarjam, da sploh ne pišem v noben list. Dopisov iz Zagorja nisem inspiriral, z ujimi nisem v nikaki zvezi.

V popolno proslavo mojega ljubega prijatelja Zagorskega pa blagoveli slavno uredništvo objaviti, da nisem nikak sodnik „Slovenskega Naroda“, slavno upravnništvo „Narodne Tiskarne“ pa projam blagovoljno, da „Slov. Narodu“ nisem naročnik.

Spoštovanjem

Anton Berce,
župnik.

V Št. Lambertu, 18. ržnega cveta 1894.

*) Opomba uredništva: Potrjujemo, da gospod Anton Berce, župnik v Št. Lambertu, ni pisal dopisov, na katere se nanaša njegova izjava, niti sploh kaj za naš list, na kateri ni naročen. — Sicer pa je „Slov.“ še le pred kratkim povdarjal, naj se ne povprašuje po dopisnikih, nego uvažuje samo vsebino. S samim sumničenjem se slabo skrbi za zboljšanje razmer v Zagorju. Dotični dopis je imel namen, opozoriti poklicane faktorje na Zagorske razmere, da odstranijo one, ki so jih prouzročili. Dokler se to ne zgodi, ne bo miru. Če pa se omenjeni faktorji nečejo ozirati na svarila, pade nanje odgovornost za vse, kar bi se utegnulo še primeriti.

Hrvatska Lira.

Zbirka izbranih 16 glasbotvorin za glasovir in pevanje, v narodnem duhu zložil F. S. Vilhar.

Opozorujemo slovensko občinstvo na to mojstersko delo našega narodnega skladatelja, ki bo vsega pravega rodoljuba očaralo.

Vsa kritika je navdušena in je prof. Kuhač nazval Vilharja naslednikom Lisinskega. Cena kujigi je 1 gld. 80 kr., s pošto 1 gld. 85 kr.

(666—8)

J. Giontinijeva knjigarna.

— (Odlikovanje.) Tvrđki Fran Iv. Kwizda, c. in kr. dvorni založnik in okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaji, se je za Kwizdine veterinarne preparate in Kwizdine patentovane gumijske vezala (Streifbänder) za konje od razsodišča mejnarodne razstave za hranitbo ljudstva in oskrbovanje vojske na Dunaji 1894. leta prisodila velika zlata svetinja in od razsodišča razstave konj 1894. leta na Dunaji velika srebrna svetinja IV. sekcije c. kr. kmetijske družbe.

LJUBLJANSKI ZVON
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

18. junija: Boštjan Sluga, kupčevalec, 86 let, Sv. Petra cesta št. 74. — Jožet Zupin, paznikov sin, 4 mesce, Rošne ulice št. 31.
19. maja: Helena Poženel, delavka, 22½ let, Trnovske ulice št. 6.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. junija	7. zjutraj	733.0 mm.	18.2° C	sl. jzh.	d. jas.	86.60 mm.
	2. popol.	732.8 mm.	11.4° C	sl. sev.	dež.	
	9. zvečer	734.1 mm.	12.6° C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 14.1°, za 4.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 20. junija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	05	„
Avstrijska zlata renta	120	90	„
Avstrijska krona renta 4%	97	95	„
Ogerska zlata renta 4%	120	70	„
Ogerska krona renta 4%	95	05	„
Avstro-ogerske bančne delnice	997	—	„
Kreditne delnice	352	25	„
London vista	125	25	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	35	„
20 mark	12	26	„
20 frankov	9	97	„
Italijanski bankovci	44	85	„
C. kr. cekini	5	91	„

Dné 19. junija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	—	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	75	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	124	25	„
Kreditne srečke po 100 gld.	195	75	„
Ljubljanske srečke	24	30	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	25	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	—	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	298	—	„
Papirnati rubelj	1	34½	„

Štajersko deželno zdravilišče Rogatec-Slatina.

Postaja Poličane juž. žel.

Sezona: 1. maja do 30. septembra.

Pivno in kopelno zdravljenje in zdravitev z mrzlo vodo in sirotko itd.

Brošure in prospekti zastoj pri ravnateljstvu.

Tempeljski- in Styria-vrelec
vselej sveže polnitve

slavnoznan Glanberjevo sol, ki jo vsebuje slatina proti boleznim prebavnih organov, tudi ugodno osvežujoča pijača.

Dobiva se: pri oskrbništvu kopelji v Rogatec-Slatini.
Jedino in glavno zalogo za Kranjsko ima:

J. Lininger v Ljubljani. (526—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Solthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Carib, Geneva, Paris, Stoyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipajo, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Solthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Carib, Geneva, Paris, Stoyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lipajo, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipajo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograd, Lince, Stoyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Paris, Geneva, Carib, Bregenz, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipajo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Stoyr, Paris, Geneva, Carib, Bregenz, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Lince, Pontabla, Trbiš.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Solthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiš.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 50 min. zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
Ob 10. uri 10 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4—137)
Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „
Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „
Ob 9. uri 55 min. zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Podpisane priporočam svojo

gostilno „pri stari pošti“ v Mokronogu na Dolenjskem, v kateri se dobé okusna jedila in izborna vina. Na razpolago sta 2 račna vrta, sobe za prenočišče, pokriti in odprti vozovi s šilimi konji.

(679—1) Ognjeslav Majcen, gostilničar.

Pekarija in branjarija

se takoj odda.

Kje? pove upravnništvo „Slov. Naroda“. (658—3)

Resna ženitna ponudba.

Trgovec v Ljubljani, 29 let star, na dobrem glasu, želi z gospodično ali samsko damo v starosti od 20 do 28 let, iz dobre obitelji, stopiti v zakon; nekoliko dote se zahteva. — Resne ponudbe naj se blagovolijo vpslati pod „S. E. F. št. 140“ poste restante Ljubljana. (676—2)

Zahteva naj se poysođ:

(158—20)

Doering-ovo milo

najboljše milo svetá!

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Najboljše

se nalagajo glavnice

če se kupujejo

4% založnice gališkega zemljiško-kreditnega društva.

Iste donašajo

dobička več ko 4 odstotke

ter uživajo pravo

pupilarne varnosti, se ne smejo obdačiti in niso fatiranju podvržene,

se lahko vložé kot kavcija

in kot vojaška ženitna kavcija; razen tega je vsakih 100 gld. založnic zavarovanih po hipotekarni vrednosti 253 gld. 33 kr.

Založnice se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. C. MAYER & S.

banka in menjalnica v Ljubljani.

(568—20)

Dunajska kavna mešanica

daje kavi lepo barvo, dober ukus in moč.

Dunajska kavna mešanica

učini kavo redilno, zdravo in ceneno.

Vzemite torej kot dodatek kavi samo

pristno

Dunajsko kavno mešanico

(Wiener Kaffee-Melange)

iz tovarne

(606—6)

Arnold & Gutmann na Dunaji

ki se dobiva v skoro vseh specerijskih trgovinah.